

Dňa 2. apríla, sme si pripomenuli 20. výročie smrti svätého Jána Pavla II., pápeža, ktorý sa vyznačoval mimoriadnou duchovnou hĺbkou a ustavičnou modlitbou. Jeho život bol pretkaný rozhovormi s Bohom, ktoré viedol nielen v súkromí, ale aj v spoločenstve s veriacimi po celom svete. Už ako krakovský biskup prežíval svoje povolanie v intenzívnom kontakte s Bohom. V kaplnke arcibiskupského paláca, kde sa modlil, vznikali aj jeho diela, a počas duchovných cvičení v kláštoroch hľadal vnútornú silu na službu Cirkvi. Tento postoj si zachoval aj ako pápež, keď zaviedol zvyk sláviť ranné omše so svojimi hosťami vo vatikánskej kaplnke. Kňazov i laikov viedol k hlbšiemu duchovnému životu.

Modlitba ako základ rozhodnutí
Ján Pavol II. chápal modlitbu ako základ každého rozhodnutia a činnosti. Počas pontifikátu sa denne obracal na Boha nielen v oficiálnych obradoch, ale aj v osamelých chvíľach. Modlitba bola pre neho spôsobom, ako načúvať Božej vôli a vyprosovať potrebné milosti pre svet. Osobitne si uctieval anjela strážcu a bol presvedčený o jeho ochrane. Prosby veriacich denne prinášal Bohu. Neochvejne veril, že každá situácia, akokoľvek zložitá, má riešenie v modlitbe, a povzbudzoval všetkých svojich spolupracovníkov, aby v ťažkých

chvíľach najprv hľadali odpovede v rozhovore s Bohom. Osobitné miesto v jeho duchovnom živote mal ruženec, ktorý nazýval „svojou obľúbenou modlitbou“. V roku 2002 obohatil túto stáročnú mariánsku pobožnosť o tajomstvá svetla.

Posledné chvíle života

Dvadsaťte výročie smrti svätého Jána Pavla II. je príležitosťou na zamyslenie sa nad jeho poslednými chvíľami a duchovným odkazom. Tento veľký pápež, ktorý zasvätil svoj život službe Bohu a ľuďom, odchádzal z tohto sveta s hlbokou pokorou a dôverou v Božie milosrdenstvo. Jeho posledné dni boli poznačené utrpením, ktoré prijímal ako súčasť svojho poslania.

Duchovný a životný odkaz

Ján Pavol II. zohral kľúčovú úlohu v geopolitických zmenách, ktoré viedli k pádu komunizmu v strednej a východnej Európe. Svojimi púťavými a verejnými prejavmi povzbudzoval národy tejto oblasti k slobode a dôstojnosti, čím napomohol rozkladu komunistického systému. Jeho postoj k Európe bol hlboko zakorenený v historickom a kultúrnom spojení medzi východným a západným kresťanstvom. Neustále apeloval na hodnoty solidarity a zjednotenia a veľmi prispel k zjednocovaniu Európy. Ján Pavol II. mal osobitný vzťah aj k Slovensku. Našu krajinu navštívil ako pápež až trikrát. Sv. Ján Pavol II., oroduj za nás. **zdroj: tkkbs.sk**

6. apríl 2025
PIATA PÔSTNA NEDEĽA

Resp.: Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.

Kto z nás je bez hriechu? Nikto. Na druhej strane, ako veľmi radi hodnotíme správanie a pády druhých? Veľmi radi. A nevieme si upratať vo vlastnej špajze. Evanjelium dnešnej nedele nám vyrozprávalo známy príbeh o Ježišovi, ktorý odpúšťa žene- cudzoložnici. Verejný hriech je do podstaty ťažký, má sociálne dôsledky a môžeme ho nazvať sociálnym hriechom. Lenže je tu ten „problém“, že aj takýto hriech dokáže Ježiš odpustiť. Nikto ženu neukameňoval, každý odišiel, hoci mohli... Ale Ježiš ich usvedčil. Nikto z prítomných nebol totiž bez hriechu a možno tam boli prítomní ešte väčší hriešnici ako tá žena.

Nikto z nás nie je bez hriechu

Lenže tu prichádza otázka posudzovania. V konečnom dôsledku v sebe tutláme hriechy, ospravedľujeme si ich, relativizujeme, ale na druhých sa dokážeme pekne vyvrátiť. To je taký hriešnik, veď on okráda ľudí. To je taká hriešnica, veď nechala muža. Ten šéf firmy je taký zdierač, neplatí nikomu spravodlivo....Mohli by sme pokračovať v našich obviňovaniach, ale čo tak sa pozrieť do vlastného vnútra? Veď Boh bude súdiť ľudí, my na to nemáme žiadne právo. My máme právo na súdenie seba samých. Upratať si vlastnú špajzu. Pokrytectvo mnohých nepozná

hraníc. Aj v súčasnosti máme „na odstrel“ mnohých verejných hriešnikov. Diskutujeme o bývalom bossovi podsvetia, ktorý chce ísť na slobodu po vyše 25 rokoch v base. Polepšil sa, nepolepšil sa? Bude sa resocializovať? Nebude zabíjať na slobode? Prirodzene, máme veľa otázok, máme strach, ale máme právo zavrhnúť takého človeka? Môže mu Boh odpustiť to, čo popáchal kedysi? Vidíme to na príklade verejnej hriešnice, že áno. Tým nechcem nikoho subjektívne rehabilitovať, len uvedomme si, že aj my môžeme spadnúť na úplné dno a čo potom? Ježiš nám podáva pomocnú ruku a už starozákonný Izaiáš v prvom čítaní píše, že hľa Boh tvorí niečo nové. Boh dáva novú šancu. Tvorí nové nebo a novú zem. V každom človeku, ktorý sa koná pokánie. To je nové nebo a nová zem. Kajúca duša dostáva novú šancu. Pamätám si na jedného spolužiaka z vysokej školy, ktorý bol v osidlach ťažkých drog, bol závislý na heroíne, ťažký prípad. Rozbíjal doma taniere, poháre, nábytok, keď nemal drogy, ale keď prišlo odpustenie cez Božiu milosť, začal milovať Boha a stal sa z neho horlivý ohlasovateľ Krista. Preto neodsudzujme nikoho, každý má šancu na návrat k Bohu. Dajme ľuďom šancu na pokánie. A upracme si vlastnú špajzu.

Matúš Haňov